

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt lige sige til det sidste, som fru Grethe Fenger Møller sagde, at så vidt jeg har forstået, er man aldrig nået så langt i Retsudvalget, at man har skullet afgive betænkning. Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt at sige, at et parti ikke har villet fremsætte ændringsforslag. Jeg synes i øvrigt, at vi skal overveje, når vi nu skal være færdige, og det skal vi jo i år, om vi kan fremsætte nogle ændringsforslag til forslaget.

Forslaget er en tredjegangsfremsættelse af en dansk lov, som er tilpasset EF-direktivet om produktansvar. Da EF-direktivet er et maksimumsdirektiv, er det klart, at det kommer til at stille nogle krav til den danske lovgivning, men det giver alligevel på ganske enkelte områder medlemsstaten frihed, og selv på de få områder har justitsministeren altså ikke ønsket at forbedre lovforslaget. Lovforslaget aktualiserer i høj grad behovet for en produktikkerhedslov, som man også har diskuteret i Folketinget sidste år, og som jeg meget håber at man kommer til at diskutere igen. Vi har ved tidligere behandlinger af dette forslag sagt, at vi ikke synes, det er noget godt forslag. Det er et forslag, som lever meget godt op til de hensigter, som for mig at se ligger i EF-direktivet, nemlig at give forbrugerne meget svage muligheder i forhold til producenten og at begrænse de skader, som overhovedet kan komme ind under produktansvarslovgivningen, så meget som muligt.

Så må man glæde sig over, at der nu efter førstebehandlingen af retshjælpsforslaget forleden dag er nye muligheder for at udvide kredsen af mennesker, som kan få bevilget fri proces, for jeg kan ikke lade være med at forestille mig, at mange mennesker kan komme svært i klemme med denne lovgivning, som for øvrigt i sig selv forekommer at være meget uklar, så uklar, at justitsministeren i mange af de svar, som han tidligere har måttet give til Retsudvalgets spørgsmål om loven, synes at have været meget usikker og haft meget vanskeligt ved at fortolke, hvad det egentlig er, der står i lovens enkelte paragraffer.

Vi er i SF stadig lige så utilfredse, som vi har været ved de forrige behandlinger, med, at bevisbyrden for, at et produkt har været defekt, skal ligge hos den skadelidte. Vi finder, at klagefristen på tre år er for kort, og vi fin-

der, som det også er antydnet før, lovens område for snævert.

Der havde været mulighed for fra dansk side at udvide med udviklingsskader, med systemskader og med skader på uforarbejdede landbrugsprodukter. Vores ordfører ved forrige behandling af forslaget, hr. Leif Hermann, spurgte, hvad der var grunden til den tilbageholdenhed med at udvide lovens virkeområde. Hvad er det for nogle konkurrencemæssige problemer, hvad er det for nogle andre problemer, det kunne skabe for erhvervslivet at tage de ting med? Det spørgsmål vil jeg godt gentage her i dag, men som sagt syntes vi i sin tid, at det var godt nok, at forslaget kunne overvinde lidt. Vi synes i dag, at det var temmelig overflødigt med den overvintring, for de indvendinger, som er kommet imod forslaget ikke bare fra oppositionen her i Folketinget, men også f.eks. fra Forbrugerrådet, har ikke bevæget justitsministeren til at ændre meget andet i forslaget end kommaer og datoer. Vi kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, sådan som det ser ud nu.

Niels Anker Kofoed (V):

Det er tredje gang, vi skal behandle loven om produktansvar, og hvis man har hørt på de tidligere ordførere, f.eks. fru Ingerlise Koefoed, må jeg sige, at det er normal praksis, at man fremsætter et lovforslag, og at man så ser på forslaget, og hvis man har nogle ændringer, man gerne vil have igennem, prøver man at få dem igennem, hvis man kan argumentere fornuftigt for disse ting. Jeg synes, det er mere positivt, hvis man tager fat på den måde, for forslaget er meget kompliceret og meget indviklet, når man dels skal fastslå reglerne om produktansvar og dels også, hvordan man skal administrere produktansvarsloven. Der er mange ting, der, som udvalgsarbejdet har vist, stadig er helt uafklarede. Hvordan håndterer vi det, for at det kan virke efter sin hensigt, netop hensigten at beskytte forbrugeren? Det er vanskeligt. I et moderne samfund, hvor man har så stor arbejdsdeling, er det meget vanskeligt at føre det tilbage: hvem har egentlig ansvaret, hvis der er noget galt med et produkt, hvilken leverandør skal man have fat i, hvem har det egentlige ansvar? Derfor synes jeg, at vi skal være meget påpasselige med at udforme de regler således, at vi kan få fat i